

SPIS TREŚCI

Przedmowa / 5

CZĘŚĆ PIERWSZA: Aktorstwo – czas ucieleśniony / 7

CZĘŚĆ DRUGA: Wyglądy słów – mowa sceniczna / 81

Przypisy / 145

Dzieła cytowane / 173

Indeks osób / 177

Jerzy Limon jest profesorem zwyczajnym – anglistą, a także pisarzem, tłumaczem i teatrologiem. Większość jego prac naukowych ukazała się za granicą; spośród nich wymienić trzeba *Gentlemen of a Company. English Players in Central and Eastern Europe, c. 1590 – c. 1660* (Cambridge University Press, 1985), *Dangerous Matter. English Drama and Politics in 1623/24* (Cambridge University Press, 1986), *The Masque of Stuart Culture* (University of Delaware Press, 1990) oraz *The Chemistry of the Theatre* (Palgrave Macmillan, 2010). Książki te doczekały się blisko stu recenzji i omówień w pismach fachowych. W Polsce wydał *Gdański teatr „elżbietański”* (Ossolineum, 1989), *Między niebem a sceną. Przestrzeń i czas w teatrze* (słowo/obraz terytoria, 2002), *Trzy Teatry* (słowo/obraz terytoria, 2004), *Piąty wymiar teatru* (słowo/obraz terytoria, 2006), *Obroty przestrzeni* (słowo/obraz terytoria, 2008). Opublikował wiele artykułów i recenzji w książkach i renomowanych pismach, jak „Shakespeare Survey”, „Shakespeare Quarterly”, „Shakespeare Jahrbuch”, „Theatre Research International”, „Journal of Drama Theory and Criticism”, „Cahiers Élisabéthains”, „The Elizabethan Theatre”, „Poetica”, „Comparative Drama”, „English Studies”, „New Theatre Quarterly”, „Kwartalnik Neofilologiczny”, „Dialog”, „Notatnik Teatralny”, „Pamiętnik Teatralny”, „Teatr” i „Twórczość”. Wykładał na wielu uczelniach zagranicznych. Tłumaczył (razem z Władysławem Zawistowskim) dramaty elżbietańskie (w tym dwie sztuki Szekspira) oraz Toma Stopparda (wydane między innymi przez słowo/obraz terytoria), wystawiane na profesjonalnych scenach w Gdańsku, Warszawie, Lublinie i Wrocławiu. Jest autorem czterech powieści (debiut książkowy: *Muenchhauseniada*, 1980), w tym anonimowego *Wieloryba* (1998). Wykłada na Uniwersytecie Gdańskim. Jest prezesem Fundacji Theatrum Gedanense oraz Dyrektorem Naczelnym Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego, które to instytucje budują teatr „szekspirowski” w Gdańsku i organizują coroczny festiwal teatralny.

Brzmienia czasu to kolejna książka Jerzego Limona z zakresu teorii teatru. Autor koncentruje się w niej na dwóch zasadniczych dla teatru zagadnieniach: aktorstwie i języku. Starając się unikać raf ideologicznych dzisiejszego dyskursu humanistyki, poddaje analizie zarówno teatr „klasyczny”, jak i jego najnowsze nurty, czy nawet zjawiska artystyczne podszywające się pod teatr. Podkreślając olbrzymi, wzajemny wpływ dzisiejszego teatru i sztuki (w tym także nowych mediów), autor stara się – na przekór modnym tendencjom do zacierania granic – rozróżnić poszczególne artystyczne media, a nawet je zdefiniować. Nie jest to zadanie łatwe, zwłaszcza wobec tak skomplikowanych i różnorodnych komponentów sztuki teatru jak aktorstwo czy język (mowa sceniczna). Podejmuje się tego, wykorzystując własną koncepcję teatralności, rozdzielenia czasu i „piątego wymiaru”. Pozwala mu to na wypracowanie koncepcji teoretycznych, znajdujących potwierdzenie w rozlicznych inscenizacjach, jakie w swoich wywodach przywołuje. Weryfikowalność stawianych tez sprawia, że książka ta staje się również obroną nauki o teatrze w czasach zmieniających się mód, wszechogarniającej ideologizacji i politycznej poprawności.